

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΧΕΙΜΩΝ.

Οὐδέποτε χειμῶν μᾶς εὖρε τόσον στωϊκούς, ὅσον ὁ ἐφε-
 τινός χειμῶν. Αἱ γελῶσαι 'Αθῆναι, τὰς ὁποίας τὰ ἐννέα
 δέκατα τοῦ ἑνιαυτοῦ περιβάλλει ὁ ἥλιος—εὐδαίμων σύζυ-
 γος—χωρίς οὔτε αὐτὸς νὰ κουράζηται, οὔτε ἐκείνη νὰ ζητῇ
 ἄλλον ἥλιον, ὡς αἱ σύγχρονοι 'Αθηναῖται, ἀσχάλλουν συνή-
 θως εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ χειμῶνος καὶ εἶναι ὠραῖοι οἱ μορ-
 φασμοὶ τοὺς ὁποίους διαγράφουν ἐπὶ τοῦ προσώπου των, ὡς
 νὰ εἶναι μορφασμοὶ ἐρωμένης ἀπέναντι ῥιψοκινδύνων τοῦ
 φίλου ἀποπειρῶν. Αἱ πτωχαὶ 'Αθῆναι ὁμοιάζον χθὲς καὶ
 πρῶην, μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν 30 ἑκατομμυρίων, μὲ
 τὴν ἐφθηνίαν τῶν τροφίμων καὶ τῶν καρδιῶν, μὲ τὴν ἔλ-
 λειψιν τῶν ὁμογενῶν, ὅτινες κατὰ τὴν λογικὴν τοῦ κ. Σκυ-
 λίτση μᾶς ἐπλούτισαν, διότι ὑπερετίμησαν τὰ αὐτὰ μας,
 μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ πολεμήσουν ποτὲ, οὔτ' ἐάν σπρωῖξῃ
 ὁ Χόβαρτ τὸ μαχαίρι σ' τὸ κόκκαλον—τὸ κόκκαλον εἶναι
 ἡ Σύρα—ὁμοιάζον πτωχὴν εὐμορφον κόρην, ἣτις εὐκολα
 εὐρίσκει θερινὸν τριανταφυλλὶ ἔνδυμα, μὲ τὸ ὁποῖον σκιρ-
 τῶσα καὶ φιλοπαίγμων περιφέρει τὰ ῥόδα καὶ τοὺς κρίνους
 τῆς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ὁ χειμῶν σπα-
 νίως τὴν βλέπεις εἰς τὸν περίπατον ἢ εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
 εἰς τὰ ἐμπορικὰ ἢ εἰς τὸ θέατρον, διότι ὁ χειμῶν θέλει
 πολλὰ, πολλὰ, πολλὰ. Ἔτσι καὶ αἱ 'Αθῆναι εὕρισκον τόσον
 εὐκολὰ νὰ ταυῶσαι νωχελεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον τὰ μέλη των,
 θεωρητικαί, νυσταλέαι καὶ κάποτε λιμικαί. Τοιαύτης πα-
 ραδεισίου ζωῆς παραφωνίαν ἀπετέλει ὁ χειμῶν, ἐπιβάλλων
 δίκην κατακτητοῦ ὡς ὄρους τῆς νίκης του, πολλὴν κίνησιν,
 ὀλίγα λόγια καὶ πολλὰ ἔξοδα. Ὁ χειμῶν ἐντεῦθεν ἐνομι-
 ζετο ἔχθρος, ἐπαναστάτης, ταραξίας. Οἱ συντηρητικοὶ οἰ-
 κοκυραῖοι εὐχαρίστως θὰ τὸν ἐκλείον εἰς τὸν Μεδρσεέν* οἱ
 σπαθοφόροι μας προθυμότατα θὰ τὸν περνοῦσαν εἰς τὸ
 σπαθί των,—καὶ αἱ δέσποιναι μας θὰ τοῦ ἐδίδαν ὅ,τι ἐ-
 ζήτηι διὰ νὰ φύγῃ—ὅπως δίδουν εἰς ἐραστὴν ἀπαιτητικόν,
 ἐπὶ μόνῳ τῷ ἀθῶφ σκοπῷ νὰ μὴ παρατείνῃ πλέον τὴν δια-
 μόνῃ του.

ἔλων ὅσα μᾶς περιστοιχίζουσι καὶ διὰ τοῦτο μεθ' ἑλὴν τὴν
 αὐθάδη εἰσβολὴν του χωρὶς προηγουμένως νὰ ἀναγγεῖλῃ
 τὴν ἔλευσίν του διὰ τηλεγραφήματος ἢ καὶ δι' ἐπιστολῆς
 ἀκόμη, χωρὶς ὁ αὐθάδης ἐν μικρὸν τικ-τάκ διὰ τῶν χον-
 δροακτύλων του εἰς τὴν θύραν μας νὰ κρούσῃ, πρᾶγμα τὸ
 ὁποῖον κάμνουσι καὶ οἱ οἰκειότεροι ἐρασταὶ εἰς τοὺς κοιτῶνας
 τῆς Νάνας των, μᾶς εὖρεν ἀπαθείς, ὡς τὸν ἀρειλέτην ἐκεῖ-
 νον ὅστις ἰδὼν ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε κατεσχημένον βλέπει
 καὶ τὴν τελευταίαν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, τὸν
 ὁποῖον ὁδηγοῦν εἰς τοῦ Τριγγέτα.

— *Ὡς εἶν' κί' αὐτὸ, ἀναφωνεῖ τότε φιλοσοφικώτατα.

Ἦδη ὁ κ. Τρικούπης, (αἰωνία του ἡ μνήμη) εἶχε φροντί-
 σει νὰ μᾶς φέρῃ χειμῶνα ἐν μέσῳ θέρει. Καὶ τί χειμῶνα!
 Τριακοντακισχίλιοι ἄνδρες γυμνοί, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς
 κουμουνδουρικῆς 'Ελλάδος! Χωρὶς ὑπόδηματα, χωρὶς κα-
 λύμματα, χωρὶς σκελέας, χωρὶς σκεπάσματα! Καὶ ὡς ἀν-
 τὶρρόπον τῆς γυμνότητος εἰκοσιτεσσάρων ὠρῶν ἀσκήσις ἐν-
 τὸς ἐνός ἡμερονυκτίου, ὡς νὰ ἦσαν παγωμένοι καὶ ἐπρεπε
 νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ διαρκῆ τριβὴν. Ὁ χειμῶν δὲν ἦτο μό-
 νον εἰς τὰ σώματα, ἦτο βαρύτερος εἰς τὰς καρδίας. Ποία ἐ-
 πανάστασις ἦθῶν καὶ ἔξων. Τόσοι βασιβουζοῦκοι—ἐκαστος
 ἐξ ἡμῶν εἶναι εἰς Βασιβουζοῦκος—καὶ εἶχε δίκαιον ὁ κ.
 Βαλτινός μόνον ἐπὶ τοῦ βασιβουζουκισμοῦ ἡμῶν νὰ ἐλπίζῃ
 ἐν ὄρα πολέμου—ὑπεβλήθησαν ὑπὸ ἓνα νόμον—τὸν
 στρατιωτικόν—ὑπὸ μίαν τροφήν—τῆς κουραμάνας—ὑπὸ
 ἓνα ὕπνον—τὸν ἐν τῷ στρατῶνι. Νεῶγαμοὶ ἠρπάγησαν ἀπὸ
 τὰς θερμάς των ἔτι κλίνας, μεταξὺ μνηστοῦ καὶ μνηστοῆς
 ἔμεσολάβησε φύλλον πορείας, ἀντὶ φύλλου συκῆς, μεταξὺ ἀ-
 δελφοῦ ἐργαζομένου καὶ ἀδελφῶν τρεφομένων παρουσιάσθη
 ὁ 'Ριζόπουλος, οἱ παραλυτικοὶ Λέβητες διετάχθησαν νὰ κι-
 νηθοῦν, οἱ ἀόμματοι ἔλαβον πρόσταγμα νὰ ἀναβλέψωσιν,
 ἀσθματικοὶ νὰ θεραπευθῶσιν, ὄλοι οἱ ἀσθενεῖς τοῦ κ. Μπα-
 λάνου μὲ τὸ ἐν δύο νὰ ἀναρρώσουν, κωφοὶ νὰ ἀκούσουν,
 χωλοὶ νὰ ὀρθοπηθήσουν, οἱ δίποδες νὰ γίνουσι τετράποδα
 καὶ ὁ Διμίλιος Νέγρης ἐμπόλεμος!!

* Ἀλλὰ ἐφέτος ὁ χειμῶν εἶναι τὸ ὀλιγώτερον κακὸν ἐξ

τίς δὲν θὰ ἀντήλλασεν ἀντὶ ὅλων αὐτῶν μερικὰ ξεπα-

των Τούρκων, ερχομεν αὔθις πρὸς ἡμερῶν ἑτέραν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπίσης ἐκδιώξεως τῆς πανώλους. Τὰ πάντα λοιπὸν εἰς κίνησιν, μουσικαὶ καὶ στρατοὶ καὶ ἑξαπτέρυγα καὶ λαμπάδες καὶ Σύλλογοι καὶ ἱερεῖς καὶ κλητῆρες. Μόνον ὁ «Μιαούλης» ἔλειπεν. Τὸ πυροβολικὸν παρατεταγμένον ἐν τῇ ἄνω πλατείᾳ ἐπυροβόλησεν; ὅταν ὁ Ἅγιος ἐφέρθη πρὸς τῆς θύρας τοῦ φρουρίου ἢ μᾶλλον ὑπὸ τὰς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σαλισβούργου, ἐνθα ἐγένετο ἡ δέησις. Αὐτὸς ὁ Σαλισβούργος πρέπει νὰ ἐξηγησῆται ἀρκετὰ πλέον διὰ τῶν θεήσεων, ἐὰν τυχὸν ὡς ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ἤμαρτεν. Ἐντούτοις ἡ λειτανία αὐτὴ καὶ πῶς δικαιολογεῖται προκειμένου περὶ ἐκδιώξεως νόσου, ἀλλὰ περὶ ἐκδιώξεως τούρκων! Πλὴν ὁ στρατὸς τί θέλει εἰς τὸ μέσον; ἢ μήπως θέλωμεν νὰ μάθωμεν νὰ ἐπιζητῆ τὰς Νίκας διὰ τῶν λειτανειῶν ὡς οἱ Βυζαντινοὶ! Ἐπειτα ἀποροῦν διατί οἱ Κερκυραῖοι φεύγουσιν τὴν στρατεύουσιν ἀφοῦ ἔχουσι τὸ μέσον νὰ νικῶσι διὰ τοῦ Ἁγίου, πρὸς τί νὰ στρατεύωνται;

Καὶ τὸ ἐξῆς ἄκρον ἄωτον ψωροκοντωσύνης.
— Κύριε μὲ προσβάλατε.
— Διατί;
— Μὲ τὸν τρόπον σας.
— Ποῖος εἶναι ὁ τρόπος μου;
— Μὲ εἶπετε σύ.
— Καὶ δὲν σας εἶπα σύ;

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Ὁ λοχαγὸς Β. — Κύριε Διοικητῆ, πρὸς Θεοῦ, μίαν ἀναφορὰν νὰ μᾶς στείλου ἀλεξικέραυνα.
— Διατί;
— Εἰς τὸ ὑπόγειο μᾶς ἔβαλαν δικυρίτιδα.
— !!!

Μεταξὺ δύο 11 ταγματιῶν:
— Κἄτι ὁ Διοικητὴς μας ἀλλάξε τάλογο;
— Τί νὰ σοῦ κάμῃ μὲ τὸ βῆμα, ποῦ τοῦ βάλθηκε ὄχι ἕνα, ἀλλὰ δεκαοχτὼ θάλλάξῃ.
— Καὶ ὅμως μόνον ἡμεῖς δὲν θάλλάξωμεν.
— Ἄν δὲν μᾶς ἀλλάξουν τὸ πετσὶ . . .

Ἐξῶνος λοχίας διδάσκει τὸν χειρισμὸν τοῦ ὄπλου:
— Μὲ τὸν παραπόδα κάνετε παραπόδα, μὲ τὸν φέρτεν κάνετε φέρτεν ἤγουν ἔτσι: χὸπ, χὸπ . . .
Τὸ παράγγελμα ἐξετελέσθη.

Ὁ αὐτὸς ποιῆ τὴν ἐξῆς ἐρμηνείαν:
— Κλινατεπιδεξιά θὰ εἴπῃ νὰ γυρίστε κατὰ ποῦ βγαίνει ὁ ἥλιος· μάρε, θὰ εἴπῃ μορομιᾶς.

Λόγος πεζικοῦ ἀσχεῖται εἰς ψευδοπολέμους. Εἰς στρατιώτης ἀμαχητὴ ἀφίνει νὰ τοῦ πάρουν τὸ ὄπλον του, ἐφ' ὃ ὁ λοχαγὸς πικρὰ τὸν ἐπιπλήττει.
— Ἄμὲ στὰ ψέμματα δὲν τὰ κάνομε; ἄς ἦταν ἀλλιῶς καὶ θὰ στὸν εἶχα ξεμπερδέψει τωραδᾶς.

Προφητεία Μεσσηνέζη.

Τρεῖς Ἀλέξανδροι θὰ λύσουν τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα· ὁ μέγας, ὁ μέσος καὶ ὁ μικρὸς.

Εἰς τὸν Ῥοντῆρον ἐναπόκειται νὰνατρέψῃ τοὺς ὄρους τῆς παραθέσεως.

— Βίδες πράγματα! νομοσχέδιον, λέγει, περὶ φάρων καὶ φανῶν. Τί χρειάζονται αὐτὰ πάλιν; μὲ τὰ φανάρια θὰ πᾶμε νὰ πολεμήσομεν;

— Καὶ ὅμως, φίλε μου, διὰ πολλοὺς λόγους χρειάζονται καὶ αὐτὰ· ἕνας λόγος εἶναι καὶ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον.

— Διὰ νὰ μὴ σκοντάφτουν στὸ σωρὸ· ἀμὲ ὁ περὶ ληστείας νόμος;

— Αὐτὸ δὲ εἶναι ποῦ εἶναι. Ὅσακις ἔρχεται ὁ Κουμουνοδούρος εἰς τὰ πράγματα χρειάζεται καὶ ἕνας νόμος περὶ ληστείας.

Νάτος.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Εἰς τὸν ἔρωτα εἶναι ἀξιολύπητος ὁ ἀόμματος, διότι δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ μάτι.

Εὐχὴ Λορέττας:
Ὡ Παναγία! ἥτις συνέλαβες χωρὶς ν' ἀμαρτήσης, βοήθησόν με ν' ἀμαρτήσω χωρὶς νὰ συλλάβω.

Ἡ δᾶς τοῦ ὕμεναίου εἶναι φανὸς ὁ ὁποῖος ἀδύνει τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν γάμων.

Αἱ τύψεις τοῦ συνειδότος εἶναι συνέπειαι ἠθικῆς δυσπείρας.

Ἡ ἀλήθεια παρουσιάζεται πάντοτε γυμνή, διότι πρὸ πολλοῦ τὸ ψεῦδος τῆς ἔχει κλέψει τὰ ἐνδύματα.

Ποία γυνὴ ἔχει σταθερότητα πρὸς τὸν ἄνδρα τόσο μακρὰν ὅσον ἡ μύτη τοῦ Μπένη;

Τὸ χρῆμα εἶναι ἀριθμὸς ὅστις προστίθεται εἰς ἀριθμὸν τινὰ μηδενικῶν.

Τὸ πιστόλι καὶ τὸ ξίφος εἶναι βούρτσαι διὰ τῶν ὁποίων ἀφαιρεῖ τις τὰς ἐπὶ τῆς τιμῆς του κηλίδας.

Αἱ συστημέναι ἐπιστολαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πρῶτον εἰστον μᾶς φέρουν χρήματα· οἱ συστημένοι φίλοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶς ζητοῦν.

Τὰ γράμματα εἶναι πολλὰ ὡφελίμα . . . διὰ τὰ ταχυδρομεῖα.

Commerson.